Σταθ. Α' Βοηθειῶν 44—44
Πυροσβεστ. Ὑπηρ. 25—61
Βλάβαι 25—22
Τμῆμα Ἀσφαλείας 28—80

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Δευτέρα 4 Μαΐου 1964

Τουριστικὴ Ἀστυνομία 84—52
Τουριστ. Περίπτερον 45—40
Α' Ἀστυνομ. Τμῆμα 28—81
Β' Ἀστυνομικ. Τμῆμα 28—82
Γ' Ἀστυν. Τμῆμα 28—83
Δ' Ἀστυνομ. Τμῆμα 20—21

ΑΠΟ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

Δ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΦΟΡΥΒΟΣ ἀσυνήθιστος τὴν ἥσυχη γειτονιὰ καὶ φασαρία μεγάλη ποὺ παραξένεψε καὶ μᾶς ξύπνησε, πρὶν τῆς ὥρας μας, ἀκούστηκε ἀπὸ τὴ γειτονικὴ αὐλή. Πρὶν καλά — καλὰ χορτάσουμε τὸν ὕπνο μας καὶ κοιμηθήκαμε ἀργά. Τὶς πρῶτες ὧρες τῆς ἡμέρας.

Μόλις ἀπολαύσαμε τὴν εὐεργετὴ μαγερίτσα. Τὰ αὐγὰ κόκκινα. Τὰ λαμπριάτικα κουλούρια. Καὶ ὅλα τὰ ἄλλα «ἐπιτρεπόμενα» ποὺ μὲ φροντίδα ἰδιαίτερη συγκεντρώσαμε, ὅλοι, ὄχι μόνο γιὰ τὸ φαγητὸ ἀλλὰ καὶ γιὰ σήμερα ἀκόμη. Ἦταν ὅμως φυσικό. Γιατὶ δὲν παραδεχθοῦμε ὅτι τὸ φαγητὸ εἶναι μιὰ μεγάλη καὶ ἀληθινὴ εὐχαρίστηση. Μιὰ ἀπὸ τὶς λίγες ἀπολαύσεις τῆς ζωῆς. Γιὰ ὅλες τὶς ἄλλες ἡμέρες. Σήμερα εἶναι ἰδιαιτέρως ἀγαπημένη καὶ ἐπιθυμητή. Ὑπάρχει ἀπὸ τὸ σαρακονταήμερο νηστείας. Ἀκόμη καὶ γιὰ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δὲν νηστεύουν γιὰ λόγους διαφόρους.

Τὸ λέει ἄλλωστε καὶ ἡ θρησκεία μας. Τὸ ἐπιτάσσει σχεδὸν μὲ τὴ φράση:

«Νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες εὐφρανθῶμεν.

Ἔφτασαν ἀκόμη στ' αὐτιὰ μας καὶ τραγούδια «ἑλληνικὰ» ἀκουσμένα. Γιορταστικά. Καὶ ἀπὸ ἑλληνικὰ γιατὶ τ' ἄλλα, ἀπὸ τὴν περισσότερα, ποὺ τραγουδιοῦνται τώρα εἶναι ἡ ἀπομίμηση καὶ ἀμοιβαδιστικὴ τῶν «εὐρωπαϊκῶν» ἢ ἀντιγραφὴ πιστὴ καὶ ἀκριβὴ...τούρκικων ἀμανέδων. Σὲ σημεῖο μάλιστα ὥστε νὰ ἐκλέπται τῶν «πνευματικῶν» ἐπιτευγμάτων τῶν Τούρκων νὰ θεωρούμεθα καὶ ὡς «ἀποικιοκραταλάδες» στὰ μάτια, τὰ ἀφτιὰ τῶν ξένων, νὰ ἐμφανιζόμαστε.

Ἐκτὸς στὴ πραγματικότητα ὅπου ἔχουμε, οὔτε θέλουμε νὰ ἔχουμε καμμιὰ σχέση μὲ τοὺς ἀνθρώπους μας τοὺς Τούρκους καὶ ὅλη τὴν ἄσπονδη φιλία μας.

Ἀφοῦ τὰ ἀπολαύσαμε.

Νὰ μένη.

Κίνησα γιὰ τὸ παράθυρο τῆς αὐλῆς, ἀποφασισμένος νὰ ἐξακριβώσω τὴν αἰτία τοῦ γλεντιοῦ.

Τ' ἄνοιξα. Γέμισε τὸ δωμάτιο ἀπὸ τὶς εὐωδίες τῶν λουλουδιῶν τῆς Ἄνοιξης ποὺ μπῆκε γιὰ τὰ καλά. Ἦρθε. Μαζὶ μὲ τὰ χαρούμενα παιγνίδια καὶ τὴ δίαρκα χελιδόνια. Τὶς ἀνθισμένες πασχαλιές. Τὴ μυρωμένη πρωϊνὴ αὔρα. Τὰ τραγούδια συνεχίζονταν στὴ πέρα αὐλή.

Προπαρασκευὲς γάμου—σκέφτηκα. Μὲ τὰ ἔθιμα τὰ παληὰ ποὺ τὸ γλέντι διαρκοῦσε μέρες ὁλόκληρες. Ἄλλωστε αὐτὲς τὶς μέρες θάχουμε ὁλούς. Ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀπαγόρευση τῆς σαρακοστῆς.

Πιὸ κατατσπισμένος ὅμως ὁ γείτονας ὁ κοντινός, προθυμοποιήθηκε μετὰ τὰ καθιερωμένα «Χρόνια πολλὰ» καὶ τὶς εὐχὲς νὰ μὲ πληροφορήση.

Ὄχι.

Δὲν εἶναι γλέντια γάμου αὐτά.

Οὔτε γιορτάζουν τὴν ἀνάσταση καθυστερημένα. Ψὲνουν στὴ σούβλα ἀρνί!

Τόστησαν ἀπὸ τὸ πρωΐ στὸ χορὸ καὶ στὸ γλέντι Στὴ πιὸ πέρα αὐλή. Στὸ σπίτι τοῦ γείτονα ποὺ κατάγεται ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Ρούμελης.

Μπά. Μὴ μοῦ λές.

Σπουδαῖο γεγονός.

Ἀλήθεια;

Βεβαίως.

Δὲν σὲ πῆρε ἡ μυρωδιὰ τῆς τσίκνας;

Δὲν βλέπεις τὸ καπνό;

Δρασκελίσαμε, ἀπὸ περιέργεια, μαζὶ μὲ τὸ γείτονα τὴ μάντρα ποὺ μᾶς χώριζε καὶ βρεθήκαμε στὴν ἄκρη τῆς αὐλῆς.

Κάτω ἀπὸ τὰ δέντρα τοῦ κήπου στὴν ἀναμμένη θράκα, δυὸ παιδοπούλα γυρνοφερναν ἀπὸ ἕνα τὸ καθένα, δυὸ ἀρνιὰ περασμένα σὲ σοῦβλες ξύλινες μακριὲς. Πιὸ πέρα, ἕνα τραπεζάκι στρωμένο μὲ τραπεζομάντηλο ἄσπρο καθαρό. Καὶ ποτήρια γεμάτα κρασί. Αὐγὰ κόκκινα. Κουλούρια. Μεζέδες κοκορέτσι ποὺ ψήθηκε σὲ μικρὲς σοῦβλες πρὶν λίγο στὴν ἴδια φωτιὰ ποὺ ψένονται δυὸ τρία ἀκόμη.

Ὁλόγυρα ἄντρες γυναῖκες καὶ παιδιά. Καμμία δεκαριά. Ἔτρωγαν, ἔπιναν, τσούγκριζαν αὐγά.

Γραγουδοῦσαν.

Στὴ μέση ἐμπνευστὴς καὶ πρωταγωνιστὴς ὁ γέρο— πατέρας. Ἐπιστατοῦσε, ἔδινε ἐντολές, δούλευε. Θάταν καμμιὰ ὀγδονταριὰ χρονῶν. Κοτσανάτος ὅμως. Μὲ κάτι μουστάκια κοκκινισμένα στὶς ἄκρες ἀπὸ τοὺς καπνοὺς τῶν τσιγάρων καὶ γυριστὰ ψηλά. Ἴδια τσιγγέλια σουβλερά!

Σταθήκαμε στο φράχτη καὶ τοὺς κυττάζαρε σά....χαμένοι.

Ὀρέ, μπράβο. Ψένουν ἀρνιά!

Ἐκεῖνοι μᾶς πρόσεξαν. Κατάλαβαν τὴν ἔκπληξή μας τὴν ὁλοφάνερη καὶ μᾶς κάλεσαν νὰ πᾶμε ἐκεῖ.

Ἐλᾶτε. Θὰ εὐχαριστηθοῦμε πολύ.

Ἡ ὥρα ὅμως δὲν ἦταν κατάλληλη γιὰ μᾶς. Ὑποσχεθήκαμε ὅτι θὰ πᾶμε πιὸ ἀργά.

Καὶ πήγαμε.

Φάγαμε ἀρνὶ σουβλιστό. Τσουγκρίσαμε αὐγά. Ἤπιαμε κρασί. Χορέψαμε.

Γλεντήσαμε μαζί τους.

Διασκεδάσαμε καὶ χαρήκαμε ὅσο καμμιὰ ἄλλη φορὰ τέτοια ἡμέρα.

Ξεχώρισε ἀπὸ τὶς ἄλλες ἡ Λαμπρή.

Ὅπως τὴ θέλουν ξεχωριστὴ τὰ γνήσια ἑλληνικὰ ἔθιμα. Τὰ ὁποῖα ἐδῶ στὶς πόλεις ἔχουν σβύσει. Ἔχουν καταργηθῆ. Ἐμεῖς οἱ νεώτεροι τὰ ἀγνοοῦμε.

Νέοι ἄνδρες. Νέα ἤθη.

Ἔτσι εἶναι. Δυστυχῶς.

ΔΗΜ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΨΥΓΕΙΑ
ΙΖΟΛΑ
Στὴν
„Ἑστία"
Ἑρμοῦ 22

ΧΑΛΙΑ - ΤΑΠΕΤΑ
ΚΥΡΙΕΣ ΜΟΥ μὴ φθείρετε τὰ χαλιὰ καὶ ταπέτα σας μὲ τὰ κτυπήματα. Εἰδικὸς τεχνίτης ἀναλαμβάνει τὸν καθαρισμὸν κατ' οἶκον ΧΑΛΙΩΝ καὶ ΤΑΠΕΤΩΝ δι' εἰδικοῦ μηχανήματος
Πληροφορίαι: ΙΩΑΝΝΗΝ ΚΑΣΤΑΝΑΝ Ἕλληνος Στρατιώτου 67, τηλ. 54-82, 54-78 ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ
ΚΟΣΤΟΥΜΙ ΤΙΣ ΑΡΕΣΚΕΙΑ ΣΑΣ
„Μ. ΑΝΤΩΝΕΛΛΗ"
ΠΑΤΡΕΩΣ - ΚΟΡΙΝΘΟΥ Τηλ. 50-29

ΗλεκτροσίΦωνες
ΙΖΟΛΑ
Στὴν
„Ἑστία"
Ἑρμοῦ 22

ΕΓΚΑΙΝΙΑΣΘΗ ἡ νέα θαλασσία γραμμὴ Ἠγουμενίτσης - Ὀτράντο μὲ τὸ πορθμεῖον «Ἑλένα Π.»

ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ ΦΟΥΡΝΟΣ ΡΟΜΠΟΤ 500 WATT:

Μαγειρεύει μόνος του.
Πωλεῖται μὲ τὸ δικαίωμα τῆς δοκιμῆς
Προϊὸν τῆς: ΚΑΖΑ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ:
Ὁδὸς Ρήγα Φερραίου 113 ◆ Τηλ. 29-46

Παρ' ὅλον ὅ,τι δὲν ἔχουν ἐξουδετερωθεῖ ὅλοι οἱ δυσμενεῖς παράγοντες

Αἰσιόδοξος ἡ ἐξέλιξις τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας, ἀλλὰ ἐπιβάλλεται ἡ κινητοποίησις τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων

Ἀπὸ τὴν ἐτησίαν ἔκθεσιν τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. ΖΕΝ. ΖΟΛΩΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ. Εἰς μακρὰν ἀνασκόπησιν τῆς πορείας τῆς ἑλληνικῆς καὶ τῆς διεθνοῦς οἰκονομίας καὶ τῆς δραστηριότητος τῆς Τραπέζης κατὰ τὸ 1963, προέβη ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος καθ. κ. Ξενοφ. Ζολώτας κατὰ τὴν ἐτησίαν τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων της. Διὰ τυπῶν αἰσιοδόξους γενικῶς προβλέψεις διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος προέβη (μεταξὺ ἄλλων) εἰς σειρὰν ὑποδείξεων διὰ τοὺς ὑπευθύνους εἰς τὴν χάραξιν τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς χώρας ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ γενικὴ ἐθνικὴ κινητοποίησις πρὸς ἐπίτευξιν ταχυτέρου ρυθμοῦ ἀναπτύξεως.

Τὰ κυριώτερα σημεῖα τῆς Ἐκθέσεως τοῦ κ. Ζολώτα, εἶναι τὰ κάτωθι, ὀφείλουν δὲ νὰ τὰ γνωρίζουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες, διὰ νὰ δύνανται τουλάχιστον νὰ ἔχουν γνώμην ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν οἰκονομικῶν πραγμάτων

Συμφώνως πρὸς τὴν ἀνάλυσιν τῶν ἀποτελεσμάτων χρήσεως τοῦ 1963, τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τῆς Τραπέζης ἐκ τῶν ἐν γένει ἐργασιῶν της ἀνῆλθον εἰς 637.596.591 δραχμὰς, ἐνῷ τὸ σύνολον τῶν ἐντὸς τῆς αὐτῆς χρήσεως δαπανῶν λειτουργίας της, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀποσβέσεων, προβλέψεων καὶ εἰσφορῶν εἰς τὰ ἀσφαλιστικὰ ταμεῖα προσωπικοῦ, ἀνῆλθε συνολικῶς εἰς 534.539.196 δραχμὰς. Τὰ καθαρὰ ἐπομένως κέρδη τῆς χρήσεως ἀνῆλθον εἰς 103.057.395 δραχμάς.

Αἱ ἐπιδιώξεις καὶ αἱ εὐθῦναι τῆς νομισματικῆς καὶ πιστωτικῆς πολιτικῆς διευρύνονται σημαντικῶς εἰς μίαν χώραν ὡς ἡ Ἑλλάς, ἡ ὁποία ἐπιδιώκει ταχεῖαν ἀνάπτυξιν ἐντὸς ἑνὸς εὐρυτέρου οἰκονομικοῦ χώρου. Αἱ ἐντεῦθεν προκύπτουσαι δυσχέρειαι διὰ τοὺς ἀσκοῦντας τὴν νομισματικὴν πολιτικὴν ἐπιτείνονται ἔτι περαιτέρω διὰ τὸν λόγον ὅτι οὗτοι ὑποχρεοῦνται νὰ ἀντιμετωπίζουν τὰ ὁλονὲν πολυπλοκώτερα προβλήματα τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

Τὸ Ἵδρυμα ἔχει προετοιμασθῆ, τόσον ἀπὸ πλευρᾶς ὀργανώσεως, ὅσον καὶ ἀπὸ πλευρᾶς ἐπανδρώσεως διὰ καταλλήλου προσωπικοῦ, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐπηυξημένων εὐθυνῶν του.

Ἐντὸς τοῦ λήξαντος ἔτους συνεχίσθησαν μὲ τὴν αὐτὴν ἔντασιν αἱ προσπάθειαι τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Διοικήσεως διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος τοῦ Ἱδρύματος.

Αἱ προσπάθειαι ἀνυψώσεως τῆς μορφωτικῆς στάθμης τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης ἐξεδηλώθησαν ἐντὸς τοῦ διαρρεύσαντος ἔτους διὰ τῆς κανονικῆς πλέον λειτουργίας τοῦ ἱδρυθέντος ἐντὸς τοῦ 1962 νέου θεσμοῦ τοῦ Ἰνστιτούτου Τραπεζικῶν Μελετῶν, ὡς καὶ διὰ τῆς συνεχίσεως τοῦ προγράμματος ἀποστολῆς ἀποφοίτων τῆς Σχολῆς Τραπεζικῶν Σπουδῶν πρὸς μετεκπαίδευσιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ἐντὸς τοῦ ἐπισκοπουμένου ἔτους ἐπανεδιωρίσθησαν διὰ τῶν ἀπὸ 19 Σεπτεμβρίου 1963 Βασιλικῶν Διαταγμάτων καὶ διὰ μίαν εἰσέτι τετραετίαν Ὑποδιοικηταὶ τῆς Τραπέζης οἱ κ.κ. Δημήτριος Γαλάνης καὶ Ἰωάννης Πεσμαζόγλου.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΚΑΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ 1963

Τὸ ἔτος 1963 χαρακτηρίζεται ἀπὸ σημαντικὴν μὲν αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἐντονωτέραν ἐκδήλωσιν συμπτωμάτων συνδεομένων πρὸς ὡρισμένας διαρθρωτικὰς ἀδυναμίας τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀπεδείχθη ἐξ ἄλλου ὅτι τὰ θεμέλια τῆς οἰκονομίας καὶ τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος εἶναι σταθερὰ δεδεμένου ὅτι, παρὰ τοὺς ψυχολογικοὺς ἀντικτύπους ἐκ τῆς πολιτικῆς ἀβεβαιότητος καὶ τῶν ἐξελίξεων τοῦ Κυπριακοῦ, ἡ ἐκδηλωθεῖσα νομισματικὴ ἀναταραχὴ ὑπῆρξε προσωρινή, ταχέως δὲ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου ἀποκατεστάθησαν ὁμαλαὶ νομισματικαὶ καὶ πιστωτικαὶ συνθῆκαι.

Κατὰ προσωρινὰς ἐκτιμήσεις τῆς Διευθύνσεως Ἐθνικῶν Λογαριασμῶν τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ, τὸ ποσοστὸν αὐξήσεως τοῦ ἀκαθαρίστου ἐθνικοῦ εἰσοδήματος εἰς σταθερὰς μὲν τιμὰς ἦτο 7,6%, ἔναντι 3,1% τοῦ 1962 εἰς τρεχούσας δὲ τιμὰς 11,2% ἔναντι 5,7% τοῦ 1962. Ὁ ὑψηλὸς ρυθμὸς τοῦ 1963 ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν σημαντικὴν αὔξησιν τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος τὸ ὁποῖον (ὑπολογιζόμενον εἰς σταθερὰς τιμὰς) ὑπερέβη κατὰ 8,8% τὸ ἐπίπεδον τοῦ 1962 καὶ κατὰ 2,1% τὸ ἐπίπεδον τοῦ 1961, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ προηγούμενον ἀνώτατον μεταπολεμικὸν ἐπίπεδον.

Ἡ αὔξησις τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος κατὰ τὸ 1963 προῆλθεν ἀπὸ τὰς μεγάλας ἐσοδείας τριῶν κυρίως προϊόντων, ἤτοι τῶν ἐλαιοκομικῶν τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ βάμβακος.

Εἰς τοὺς λοιποὺς τομεῖς ἐσημειώθησαν ἐπίσης αὐξήσεις τοῦ εἰσοδήματος, κατὰ ποσοστὰ ὅμως κατώτερα ἐκείνου τοῦ ἀγροτικοῦ.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Ὡς πρὸς τὴν ἐντὸς τοῦ 1963 ἐξέλιξιν τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς εἰδικότερον διαπιστοῦται ὅτι συμφώνως πρὸς τὸν σχετικὸν δείκτην τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας, ἡ αὔξησις αὐτῆς ἀνῆλθε κατὰ τὸ 1963 εἰς 7,4% ἔναντι 4,7% τοῦ 1962. Εἰς τὴν αὔξησιν αὐτὴν κατὰ κύριον λόγον συνετέλεσαν αἱ βιομηχανίαι εἰδῶν διατροφῆς καὶ ἐπεξεργασίας καπνοῦ.

ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΕΞ ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ

Ἀξιοσημείωτος εἶναι ὁ ταχὺς ρυθμὸς αὐξήσεως τοῦ εἰσοδήματος ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸ 1963 ἔφθασεν εἰς 20% σχεδὸν συνεπείᾳ τῆς ἀνακάμψεως τῆς ναυτικῆς δραστηριότητος καὶ τῆς συνεχιζομένης ταχείας αὐξήσεως τῶν συναλλαγματικῶν εἰσπράξεων ἐξ ἀμοιβῶν τῶν ἀπασχολουμένων εἰς εὐρωπαϊκὰς χώρας ἐργατῶν.

Ἡ ἐξέλιξις τῶν ἐπενδύσεων κατὰ τὸ 1963 ἐπηρεάσθη δυσμενῶς ἀπὸ τὴν κάμψιν τῶν κρατικῶν ἐπενδύσεων ἐνῷ αἱ ἰδιωτικαὶ ἐπενδύσεις ὑπολογίζεται ὅτι ηὐξήθησαν κατὰ 12,8%.

Η ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ

Τὴν οἰκονομίαν ἐξακολουθοῦν νὰ χαρακτηρίζουν ὡρισμέναι τάσεις ἀντανακλῶσαι διαρθρωτικὰς καὶ ὀργανωτικὰς ἀδυναμίας, αἱ ὁποῖαι δὲν κατέστη δυνατὸν ἀκόμη νὰ ἀρθοῦν ἢ ἔστω νὰ ἀμβλυνθοῦν.

Ἐν πρώτοις, ὁ ρυθμὸς τῆς μεταναστεύσεως ἡ ὁποία ἀπὸ τριετίας ὑπερβαίνει τὴν ἐτησίαν αὔξησιν τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ, παρουσίασεν ἐπιτάχυνσιν κατὰ τὸ 1963. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μεταναστῶν ηὐξήθη εἰς 100.000 κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, ἔναντι 84.000 τὸ 1962, ἤτοι κατὰ 19%. Οὕτω δημιουργεῖται κίνδυνος νὰ ἐξελιχθῇ τὸ φαινόμενον τῆς μεταναστεύσεως ἀπὸ προσωρινὴ διέξοδος εἰς πληθυσμιακὸν πλεόνασμα εἰς χώρας εἰς παράγοντα ἀναστολτικὸν τῆς ἀναπτύξεως. Ἡ δὲ πλέον ἀνησυχητικὴ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ἔνδειξις, εἶναι ἡ αὐξανομένη ἀναλογία τῶν ἐργατῶν βιομηχανίας ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν μεταναστατῶν. Ἡ ἀπώλεια τοῦτμήματος τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ σχετικῶς ἐξειδικευμένον καὶ περισσότερον ἐξελίξιμον, δύναται συντόμως νὰ δημιουργήσῃ πρόβλημα στενότητος εἰδικευμένων κυρίως ἐργατῶν διὰ τὴν βιομηχανίαν κατὰ τὴν προσδοκωμένην φάσιν ταχυτέρας ἀναπτύξεως αὐτῆς.

Δεύτερον αἱ κρατικαὶ ἐπενδύσεις παρουσιάζουν στασιμότητα, ἡ ὁποία δὲν εἶναι ἄσχετος πρὸς τὴν ἀνεπαρκῆ καὶ μὴ συστηματικὴν ὀργάνωσιν τῆς μελέτης, τοῦ ἐλέγχου τῆς ἐκτελέσεως ὡς καὶ τῆς πλήρους ἀξιοποιήσεως τῶν ἐκτελουμένων ἔργων.

Τρίτον μέγα μέρος τῆς ἰδιωτικῆς ἐπενδυτικῆς δραστηριότητος ἐξακολουθεῖ νὰ στρέφεται πρὸς μὴ πρωτευούσης σημασίας κατευθύνσεις.

Τέταρτον, τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου ἀντανακλᾶ τὰς ὀργανικὰς ἀδυναμίας τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας συνεχῶς διευρύνεται καὶ δὴ μὲ ταχὺν ρυθμόν, λόγῳ τῆς μακροχρονιωτέρας τάσεως στασιμότητος τῶν ἐξαγωγῶν. Ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἐξαγωγῶν εἶναι ἀναγκαία, ὡς ἐπανειλημμένως ἐτονίσθη κατὰ τὸ παρελθόν, ὄχι μόνον πρὸς διατήρησιν τῆς ἰσορροπίας τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν μακροχρονίως, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ πλαίσια τῆς ὅλης διαδικασίας ἀναπτύξεως τῆς ἀνταγωνιστικότητος καὶ πραγματοποιήσεως τῶν ἀπαιτουμένων διαρθρωτικῶν μεταβολῶν εἰς τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν.

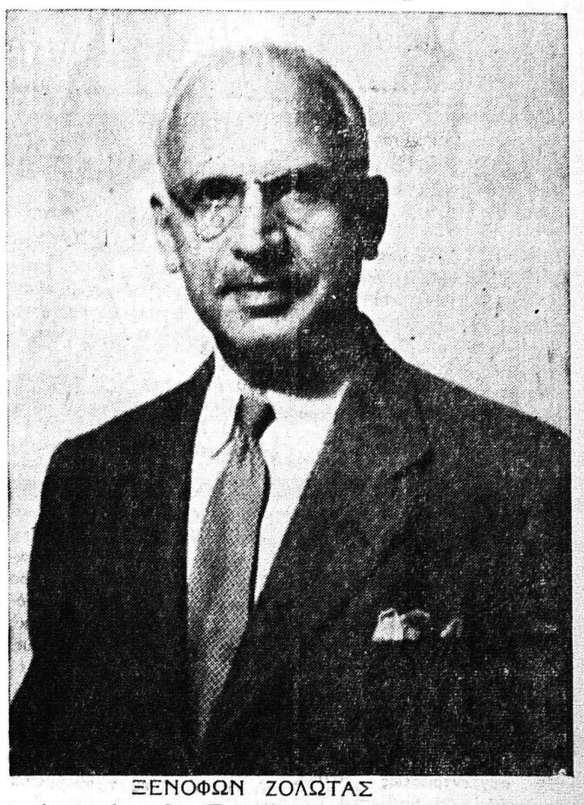

ΞΕΝΟΦΩΝ ΖΟΛΩΤΑΣ
Διοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος

Η ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ ΚΑΙ Η ΛΙΡΑ

Ἡ ἐκδηλωθεῖσα κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας στροφὴ πρὸς τὴν χρυσῆν λίραν, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ὑπῆρξε κατὰ καιροὺς ἐντονωτάτη ἐπὶ σειρὰν ἡμερῶν, ἀπεδείχθη διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ὅτι ἀπετέλει φαινόμενον παροδικόν, μὴ δικαιολογούμενον ἀπὸ τὰς πραγματικὰς οἰκονομικὰς συνθήκας τοῦ τόπου. Ἔντονος ζήτησις χρυσῶν λιρῶν ἐξεδηλώθη ἐπανειλημμένως καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ὑποκινηθεῖσα ἀπὸ ἐξωτερικὰ ἢ ἐσωτερικὰ αἴτια, αἱ δὲ τελευταῖαι ἐξελίξεις εἰς τὴν ἀγορὰν χρυσῶν λιρῶν ὑπογραμμίζουν καὶ πάλιν τὴν ἰδιοτυπίαν τῶν ἑλληνικῶν συνθηκῶν. Ἀποδεικνύουν ὅμως συγχρόνως καὶ τὴν ἐπελθοῦσαν βαθυτέραν μεταβολήν, τὴν ἑδραίωσιν τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ εὐρυτέρου κοινοῦ πρὸς τὸ ἐθνικὸν νόμισμα καὶ τὴν ἀντοχὴν τοῦ νομισματικοῦ καὶ πιστωτικοῦ συστήματος τῆς χώρας, τὸ ὁποῖον ἔχει ἤδη καταστῆ ἀπαρκῶς ἰσχυρὸν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοιούτου εἴδους κρίσεων. Ἀπόδειξις ὅτι τὸ κοινὸν διετήρησε τὴν ἐμπιστοσύνην του πρὸς τὴν σταθερότητα τῆς δραχμῆς εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν ἐξεδηλώθη αὔξησις τῆς ζητήσεως ἄλλων κατηγοριῶν ἀγαθῶν (καταναλωτικῶν ἢ διαρκῶν). Αἱ ἀγοραὶ ἐκινήθησαν ὁμαλῶς καὶ τὸ ἐπίπεδον τῶν τιμῶν παρέμεινεν ἀνεπηρέαστον καθ' ὅλην τὴν περίοδον τοῦ ὀκταμήνου Ἰουνίου 1963 — Φεβρουαρίου 1964. Καὶ πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι ἡ εἰσροὴ νέων καταθέσεων εἰς τὰς τραπέζας διετηρήθη εἰς ἱκανοποιητικὰ ἐπίπεδα κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἐντόνου ζητήσεως χρυσῶν λιρῶν. Εἶναι δὲ ἀξιοσημείωτον ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀγοραστῶν χρυσῶν λιρῶν ἦτο πολὺ μικρός, συγκρινόμενος πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν καταθετῶν.

Ἀπεδείχθη ὅμως ἐπίσης καὶ ἡ σημασία τῆς διατηρήσεως ἐπαρκοῦς ποσότητος χρυσῶν λιρῶν, ἐκτὸς τῶν συναλλαγματικῶν διαθεσίμων τῆς χώρας, ὡς ρυθμιστικοῦ ἀποθέματος δυναμένου νὰ χρησιμοποιῆται διὰ παρεμβάσεις πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτων αὐξήσεων τῆς ζητήσεως. Παρεμβάσεις εἰς τὴν ἀγορὰν χρυσοῦ ὑπὸ τῶν κεντρικῶν τραπεζῶν εἶναι συνήθεις καὶ εἰς ἄλλας χώρας οἰκονομικῶς ἰσχυροτέρας τῆς Ἑλλάδος, ὁσάκις περιοδικῶς ἐκδηλοῦται ἔξαρσις τῆς ἰδιωτικῆς ζητήσεως χρυσοῦ ὀφειλομένη εἰς κερδοσκοπικοὺς λόγους.

Δέον νὰ τονισθῇ ἐκ νέου ὅτι ἡ περιοδικὴ ἔξαρσις τῆς ζητήσεως χρυσῶν λιρῶν παρ' ἡμῖν δὲν στηρίζεται εἰς ἀκριβῆ ἐκτίμησιν τῶν ἀντικειμενικῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν, ἀλλ' εἶναι ἀποτέλεσμα ψυχολογικῶν ἀντιδράσεων τοῦ κοινοῦ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν ἐσωτερικῶν ἢ ἐξωτερικῶν γεγονότων καὶ ἑπομένως ὡς τοιοῦτον φαινόμενον πρέπει νὰ ἀντιμετωπίζεται. Δοθέντος ὅτι ἀπὸ τοῦ 1956 ὑφίσταται ἀπόλυτος ἐλευθερία εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα χρυσοῦ καὶ χρυσῶν νομισμάτων ἡ τιμὴ τῆς λίρας δὲν δύναται νὰ ἀφίσταται οὐσιωδῶς τῆς διεθνοῦς τιμῆς.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς προσφάτου πιέσεως εἰς τὴν ἀγορὰν χρυσῶν λιρῶν καὶ ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι τὸ φαινόμενον τοῦτο ἦτο παροδικόν, ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἱκανοποίησε τὴν ζήτησιν ἐκ τοῦ παρ' αὐτῇ ρυθμιστικοῦ ἀποθέματος χρυσῶν λιρῶν. Καὶ ἡ νέα αὐτὴ περίοδος παρεμβάσεως δικαιολογεῖ τὸ συμπέρασμα ὅτι αἱ ἔκτακτοι ἐξάρσεις τῆς ζητήσεως χρυσῶν λιρῶν ἀντιμετωπίζονται ἀποτελεσματικώτερον, ἐὰν διατηρῆται ἡ πεποίθησις εἰς τοὺς συναλλασσομένους ὅτι ἡ τιμὴ τῆς χρυσῆς λίρας, ἔστω καὶ μετὰ μεγάλας ἐνίοτε κυμάνσεις, ἐπανέρχεται εἰς τὰ φυσιολογικὰ της ἐπίπεδα, τὰ ὁποῖα βασικῶς ἀνταποκρίνονται εἰς τὴν διεθνῆ της τιμήν, εἰδικώτερον εἰς τὴν διαμορφουμένην τιμὴν εἰς τὸ Χρηματιστήριον τῆς Ζυρίχης. Πρὸς μετριασμὸν, ἐν τούτοις, τῆς ζητήσεως διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῆς ρευστότητος ὡρισμένων κατηγοριῶν τοῦ πληθυσμοῦ, αἱ ὁποῖαι ἐνδεχομένως θὰ ἦσαν περισσότερον ἐπιρρεπεῖς πρὸς τὴν χρυσῆν λίραν, ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ ἀφ' ἑνὸς συνέστησεν εἰς τὰς τραπέζας τὴν εἰδικωτέραν παρακολούθησιν τῶν ὑπ' αὐτῶν παρεχομένων χρηματοδοτήσεων καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπέβαλεν εἰς συστηματικώτερον ἔλεγχον τὴν γενικὴν ρευστότητα τῶν τραπεζῶν.

Η ΑΓΟΡΑ ΛΙΡΩΝ ΑΠΕΒΗ ΕΠΙΖΗΜΙΑ

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος οὐδέποτε ἐπίστευσε εἰς τὴν διὰ περιοριστικῶν μέτρων ἀντιμετώπισιν τῆς ηὐξημένης ζητήσεως χρυσῶν λιρῶν, ἐφ' ὅσον αὕτη ὀφείλεται εἰς ψυχολογικὰ αἴτια. Τοιαῦται καταστάσεις πρέπει νὰ ἀντιμετωπίζωνται, τόσον ὀργανικῶς διὰ τῆς διατηρήσεως βασικῶς ὑγιῶν νομισματικῶν συνθηκῶν, ὅσον καὶ δι' ἐνισχύσεως τῆς πεποιθήσεως εἰς τὸ εὐρύτερον κοινὸν ὅτι τὸ ἐθνικὸν νόμισμα εἶναι καὶ παραμένει ἰσχυρόν.

Διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ἀπεδείχθη ὅτι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἠθέλησαν νὰ κερδοσκοπήσουν εἰς τὴν χρυ